LUONTO JA YMPÄRISTÖ

Pitää ottaa huomioon myös hyödyt, jotka metsäluonnon monimuotoisuus tuo matkailun ja ihmisten hyvinvoinnin kautta. **METSÄASIANTUNTIJA ANNUKKA VALKEAPÄÄ, WWF**

Suolapulssi etenee eteläisellä Itämerellä

Suomen ympäristökeskuksen merentutkimusalus Aranda on tämän talven seurantamatkallaan havainnoinut erityisesti vuodenvaihteessa Itämereen tulleen suolapulssin etenemistä.

Pohjanmereltä tullut suolapulssi on toistaiseksi edennyt noin 200 kilometrin matkan eteläisellä Itämerellä.

Se on erittäin selkeästi havaittavissa eteläisen Itämeren syvänteissä, Arkonan ja Bornholmin altailla.

”Pääaltaan syvänteiden tai Suomenlahden tilaan pulssi ei vielä vaikuta”, matkanjohtaja **Juha Flinkman** kertoo.

Edetessään Gotlannin syvänteeseen ja muihin Itämeren pääaltaan syviin osiin suolavesi samalla työntää edeltään vanhan syväveden, joka on hapetonta ja erittäin ravinnepitoista.

Tämä vesi saapuu aikanaan pohjoiselle Itämerelle ja Suomenlahdellekin. Sekoittuessaan pintakerrokseen se aiheuttaa rihmalevien määrän kasvua ja suurentaa sinileväkukintojen riskiä.

Hapetonta, ravinteikasta pääaltaan syvää vettä virtaa Suomenlahdelle aika ajoin myös ilman suolapulssin vaikutusta, kuten keväällä ja kesällä 2014.

Tutkimusaineistoa nousee Itämerestä Arandalle. Tutkimukset liittyivät veden suolaisuuteen, happi- tai rikkivetypitoisuuksiin ja ravinteisiin.

Suomenlahdella runsaasti fosforia

Sekoittuminen on parantanut syvän veden happipitoisuutta huomattavasti viime kesään ja syksyyn verrattuna, mutta se on kuitenkin jonkin verran edellistalvea matalampi.

Pintakerroksessa nitraattityppeä on tänä vuonna hiukan vähemmän kuin talvella 2014.

Suomenlahdella pintakerroksen fosfaattifosforipitoisuus on puolestaan kohonnut viime talveen verrattuna, kun myrskyt ovat sekoittaneet syvään veteen pääaltaasta virrannutta ja pohjasta vapautunutta fosfaattia ylempiin vesikerroksiin.

Sopivissa sääoloissa Suomenlahdelle saattaakin ensi kesänä kehittyä viime kesää voimakkaammat sinileväkukinnat.

Pitkään jatkuneen syvän veden hapettomuuden takia Itämeren pääaltaan fosfaattifosforin varasto on suuri. Hellekesän sattuessa sinileväkukinnat saattavatkin olla todella runsaat koko Itämeren pääaltaan alueella.

Viime talveen verrattuna fosforipitoisuus on noussut Ahvenanmeren ja Selkämeren pintakerroksessa sekä myös näiden merialueiden syvänteissä.

Selkämeren syvänteiden happipitoisuus on suunnilleen samalla tasolla kuin kahtena edellistalvena.

Syvänteiden happitilanteen on 2000-luvulla havaittu heikentyneen.

MAIKKI KULMALA

Ympäristöjärjestö WWF tyrmää metsähakkuiden kasvattamisen

WWF:n mielestä uusiutuvan energian tavoitteet tulisi täyttää muilla keinoilla kuin metsähakkeen lisäämisellä. Metsien suojeluala pitäisi järjestön mielestä kolminkertaistaa nykyisestä.

SAMI KARPPINEN

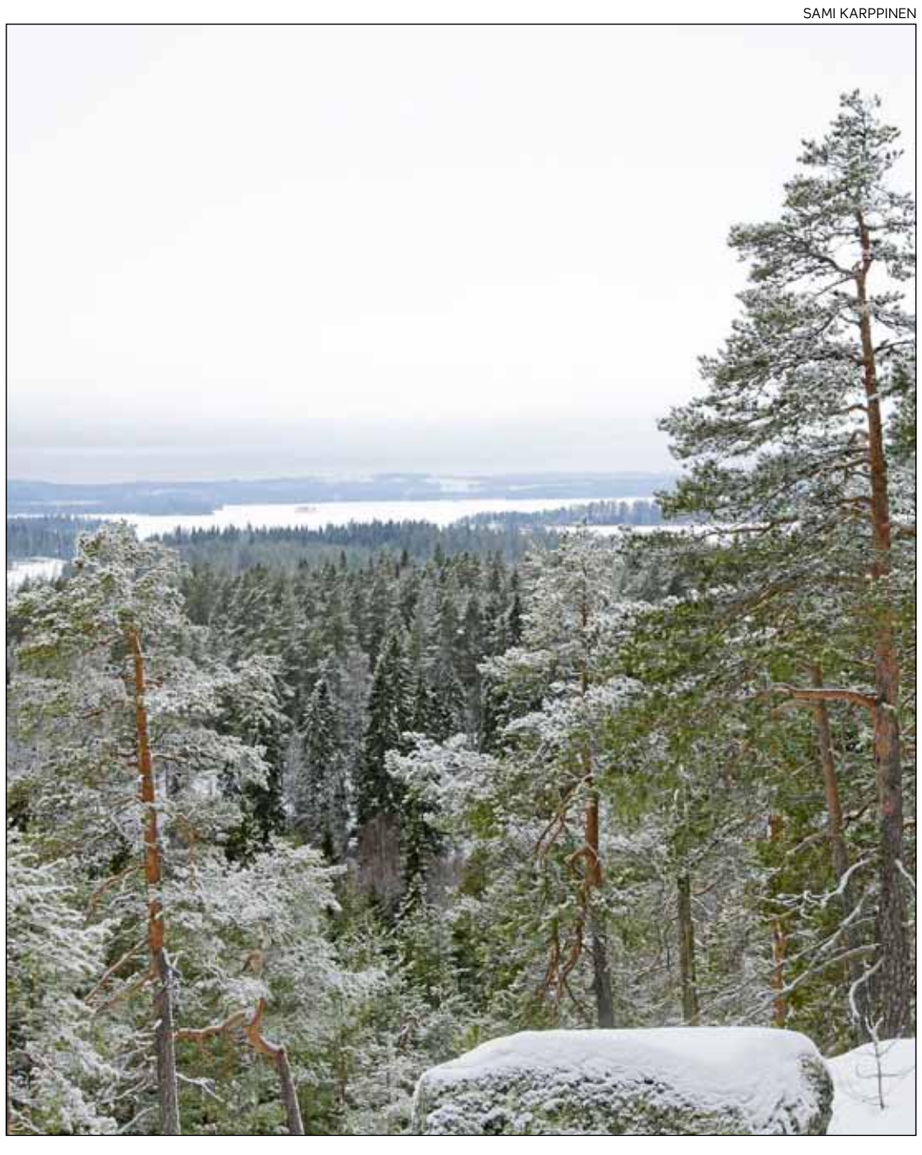

WWF:n näkemys kestävästä hakkuumäärästä

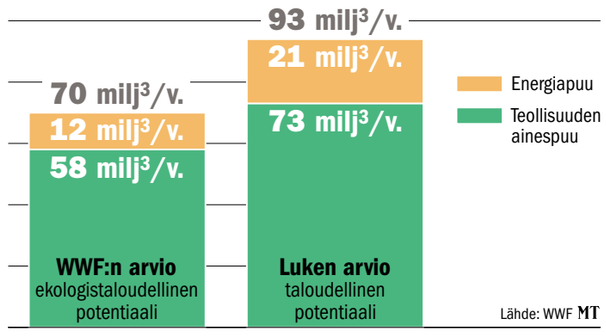

Ympäristöjärjestö WWF:n mukaan metsien hakkuumääriä ei voi enää kasvattaa, jos metsäluonnon monimuotoisuudesta halutaan pitää kiinni.

”Luonnon monimuotoisuuden heikkenemisen pysäyttäminen on mahdollista nykyisten hakkuumäärien puitteissa”, WWF:n ohjelmapäällikkö **Jussi Nikula** sanoo.

Järjestön selvityksen pohjana on Luonnonvarakeskuksen arvio metsien taloudellisesti kestävästä enimmäiskäytöstä.

Metlan mukaan puuta voitaisiin käyttää enintään 93 miljoonaa kuutiota. WWF:n mukaan ekologisesti kestävästi voitaisiin hakata enintään 70 miljoonaa kuutiota. Se on käytännössä lähellä nykytasoa.

Kustannuksia ei laskettu

WWF nostaisi metsien suojellun pinta-alan 17 prosenttiin nykyisestä 5,2 prosentista.

Kantojen käyttö pitäisi lopettaa kokonaan ja kaikki metsät pitäisi saada vaativamman FSC-sertifioinnin piiriin. Nykyisin lähes 95 prosenttia Suomen talousmetsistä on PEFC-sertifioinnin piirissä.

Järjestössä ei ole laskettu, paljonko suojelun lisääminen ja hakkuiden rajoittaminen tulisivat maksamaan.

”Pitää ottaa huomioon myös hyödyt, jotka metsäluonnon monimuotoisuus tuo matkailun ja ihmisten hyvinvoinnin kautta”, WWF:n metsäasiantuntija **Annukka Valkeapää** sanoo.

Nikulan mukaan uusiutuvan energian tavoitteiden saavuttamisessa pitäisi nojata energiansäästöön, ilmalämpöpumppuihin sekä tuuli- ja aurinkoenergiaan metsähakkeen sijaan.

Puuta voisi kuitenkin käyttää nestemäisten biopolttoaineiden tuotantoon.

”Meidän mielestämme biomassa pitäisi jalostaa mahdollisimman pitkälle eikä polttaa sellaisenaan.”

WWF lisäisi metsien suojelua, jotta metsäluonnon monimuotoisuuden häviäminen saataisiin pysähtymään. Etelä-Konneveden kansallispuisto perustettiin viime syksynä.

”Ainespuun käyttö ylärajalla”

MT:n maanantaina (MT 9.2.) haastattelemien metsäasiantuntijoiden mukaan teollisuuden puunkäyttöä voitaisiin lisätä Suomessa kolmen ison sellutehtaan verran.

WWF:n mielestä siihen ei ole mahdollisuutta, jos metsiä halutaan hoitaa kestävästi.

”Emme ota kantaa yksittäisiin investointeihin, mutta luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta teollisuuden ainespuun käyttö on nyt maksimissaan.”

NIKLAS HOLMBERG

TRAKTORINUMERO!

Tilaa Koneviesti itsellesi! 3 numeroa vain 27 € (norm. 33,50). Tilaa lähettämällä tekstiviesti: TILAUS KM5008 sekä nimesi ja osoitteesi numeroon 12147.
Tai netissä: www.koneviesti.fi/tarjous Tilaustunnus: KM5008

Normaali tekstiviestin hinta. Palvelu toimii kaikissa kotimaan mobiiliverkoissa. Tarjous voimassa 20.2.2015 asti kotimaassa. Tilaus alkaa ensimmäisestä mahdollisesta numerosta ja se laskutetaan tilauksen alettua. Nimi- ja yhteystietoja voidaan käyttää ja luovuttaa henkilötietolain mukaisesti.

NYT LEHTIPISTEISSÄ!

SUOMEN KONEUSKOTTAVIN AMMATTILEHTI

Salametsästyksestä voi ilmoittaa nimettömästi verkossa

Suomen luonnonsuojeluliitto (SLL) on tuonut Suomeen verkkopalvelun, jonka kautta voi tehdä ilmoituksen salametsästykseen liittyvistä havainnoista. Sellaisia voivat olla esimerkiksi takaa-ajon jäljet maastossa, haaskat, syötit, ansat, aseet ja epäilyttävä toiminta.

Liiton puheenjohtajan **Risto Sulkavan** mukaan salassa pidettävä asiantuntijaryhmä arvioi ilmoitukset ja välittää ne viranomaisille. Tavoitteena on kitkeä Suomesta suurpetojen salametsästys.

Metsästäjät asialla

Susi on pitkään ollut salametsästäjien maalitauluna. Varsinainen huippuvuosi suden salametsästyksessä koettiin vuonna 2006-2007, jolloin kanta romahti noin 250 yksilöstä alle 150:een. Salametsästäjien kynsiin arvioitiin jääneen ainakin 50 yksilöä.

SLL:n suurpetoasiantuntija **Riku Lumiaro** kertoo, että viime vuosina on salametsästetty vuosittain noin 30 sutta. Arvio on peräisin riistahallinnolta.

2000-luvulla jäi kiinni 32 miestä, jotka olivat varmuudella salametsästäneet susia. Heistä kaksi kolmasosaa oli aktiivisia ja jopa luottamustoimia hoitavia metsästäjiä. Lumiaron mielestä salametsästystä ei siis voida pitää satunnaistoimintana.

Tiedot perustuvat tutkintapöytäkirjoihin, joista tutkijat **Taru Peltola**, **Outi Ratamäki** ja **Jani Pellikka** ovat tehneet yhteenvedon.

JORMA LAIHO

Tänä vuonna on ilmennyt jo yksi suden salakaato. Luonnonsuojeluliitto vaatii, että yksilö vähennetään lupakiintiöstä. Kuvan susi ei liity kyseiseen tapaukseen.

SALAMETSÄSTYS

Kymmeniä petoja vuosittain

Susia jää salametsästäjien kynsiin noin 30 vuodessa. Pyynti on heikentänyt kantaa.
Ahmoja pyydetään joitakin kymmeniä pääasiassa poronhoitoalueella. Vaino on hidastanut kannan kasvua.
Karhuja salametsästetään joitakin kymmeniä. Verotus on saattanut hidastaa naaraiden leviämistä.
Ilveksiä tapetaan satunnaisesti, ei vaikuta kantaan.
Lähde: SLL

Pyyntilupa 24 sudelle

Salametsästyksen toivotaan tyrehtyvän suden kannanhoidollisen metsästyskokeilun myötä.

Tänä vuonna pyyntilupa on annettu 24 sudelle. Lumiaron mielestä suuntaus on tervetullut. Metsästäjät pääsevät harventamaan kantaa hallitusti, mikä vähentänee paineita salametsästykseen. Samalla on kuunneltu asukkaiden pelkoja ja huolia kasvaneesta susikannasta.

Lumiaro toivoo, että laumoista ammutaan ne yksilöt, joihin luvat on kohdistettu. Alfaparia ei saisi ampua.

”Jos sellaisia tapauksia ilmenee, riistahallinnon on puututtava niihin.”

Lumiaron mielestä mahdolliset salametsästetyt yksilöt pitäisi vähentää metsästyskiintiöstä.

Hyväksyntä hiipunut

Lumiaro on mielissään, että riistahallinto on tiukentanut otettaan salametsästyksen suhteen. Asiaa valvotaan ja tekijät halutaan kiinni. Myös salametsästyksen hiljainen hyväksyntä on murtumassa.

Susialueilla toimii asukkaista koostuvia aktiiviryhmiä, jotka etsivät maastosta jälkiä salametsästäjistä. Pohjois-Karjalassa sellaiseen kuuluu **Marko Kettunen** SLL:n petoryhmästä. Hän pitää Wildleaks-palvelua erinomaisena keinona suojella susia.

”Pienimmätkin vihjeet kannattaa ilmoittaa, jotta viranomaiset saavat kohdistettua valvontaa.”

Nimettömän ilmoituksen suurpetojen salametsästyksestä voi tehdä nettisivulla *http://wildleaks.org*. Palvelu on luotu alunperin norsujen ja sarvikuonojen salametsästyksen lopettamiseksi.

KATJA LAMMINEN

YMPÄRISTÖSTÄ LYHYESTI

Kolmanneksella huoli kemikaaleista

Tuotteiden sisältämät kemikaalit huolestuttavat reilua kolmannesta suomalaisista. Asia käy ilmi Joutsenmerkin tutkimuksesta. Naisia kemikaalit huolettavat enemmän kuin miehiä. Huolestuneisuus myös kasvaa iän myötä. Huoli kohdistuu sekä terveys- että ympäristövaikutuksiin.

Pesuaineiden kemikaalit kiinnostavat kuluttajia eniten. Seuraavina tulevat vaatteet, kodintekstiilit, astiat ja kosmetiikka. Lelujen kemikaalit mietityttävät lapsiperheissä.

Vain joka kolmas kuluttaja kokee saavansa tuoteselosteista riittävästi tietoa kemikaaleista.

Tuhannelle suomalaiselle suunnatun kyselyn toteutti YouGov Finland.

Pohjavedet puhtaaksi hiilellä

Hiilen lisääminen maaperän tai pohjaveden mikrobeille on lupaava menetelmä torjunta-aine atratsiinin poistamiseksi. Tämä selviää **Aura Nousiaisen** väitöstutkimuksesta, joka tarkastetaan 13.2. Helsingin yliopistossa.

Puhdistusmenetelmälle on kysyntää, koska atratsiini on yhä yleisin pohjaveden pilaaja Suomessa, vaikka aineen käyttö on lopetettu koko Euroopassa. Vuosina 2002–2005 tutkituista pohjavesinäytteistä neljännes sisälsi tätä hormonihäiritsijäksi epäiltyä ainetta.

”Soidensuojelu riittämätöntä”

Suomen luonnonsuojeluliitto pitää hallituksen päätöstä uusista soidensuojelualueista riittämättömänä.

Hallitus päätti alkuviikosta suojella 6 000 hehtaaria eteläsuomalaisia soita valtion mailla. Alun perin hallitusohjelmassa tavoitteeksi oli asetettu soidensuojelualueiden kasvattaminen 100 000 hehtaarilla.

Luonnonsuojeluliitto ihmettelee, miksi suojelutyöryhmän kartoittamat suot Pohjois-Suomessa jäivät päätöksen ulkopuolelle.

Ympäristöministeri **Sanni Grahn-Laasonen** (kok.) on sanonut haluavansa edistää vapaaehtoista suojelua yksityisten maanomistajien soilla. Luontojärjestöt ovat pitäneet soidensuojeluohjelman tavoitteiden saavuttamista vapaaehtoisvoimin vaikeana.